

ПЕТЪР ДЪНОВ
Учителя

1914

Възвестяване на
НОВАТА ЕПОХА

Петър Дънов
Учителя

1914
Възвестяване на Новата епоха

© Издателство „Бяло Братство“, 2013
ISBN 978-954-744-225-2

Петър Дънов
Учителя

1914

ВЪЗВЕСТИЯВАНЕ НА НОВАТА ЕПОХА

Тематични извадки от Словото на
Учителя

Издателство „БЯЛО БРАТСТВО“

Въведение

Има епохални събития в живота на човечеството, когато се извършват глобални трансформации на човешкото съзнание, на обществото и природата. В определени моменти от историята се създават условия за проявата на велики импулси на Земята, даващи тласък в развитието на човечеството за стотици години напред. Всеки подобен тласък разкрива по нов и уникален начин Божествения план, проявяващ се в пулса на Великата Разумна Природа. Тези епохални събития винаги са индивидуална и колективна инициация в посланията на Духа, предадени в Сила и Живот и обновяващи чрез Силата на Божествения Дух лицето на цялата Земя. Тогава Христовото Слово преобразява света чрез тайнството на реалната среща между Бога и човешката душа.

Така и паметната 1914 година дава началото на едно велико събитие на Земята. Ето поздравителните думи от първия ден на събора на Бялото Братство:

Аз ви приветствам като добре дошли от името на всички наши приятели. Приветствам ви от Името на Господа Наше-го Исуса Христа. Това е първо събрание по рода си в Новата епоха. Вие сте в Новия Завет, в Новата епоха.

Трябва да знаете, че вие имате първата стъпка, защото тази година е първата година от настъпващата Нова епоха в развитието на човечеството. И ако към знанието, което Небето ви дава, вие съумеете да се приспособите, то ще се ползвате. Вътрешно е нужно да се обедините с Христа, а начинът е ваша работа да го намерите.

(„Поздрав за Новата 1914 година към всички“, 6 януари)

В беседата за Празника на пролетта от 9 (22)* март същата година Учителя възвестява началото на Новата епоха: *Мнозинството не схващат важността на днешния ден, но за някои ще остане паметен, защото днес приключва една епоха и започва друга – нова.* Това е и спасението, което Божият Дух осъществява в душите на всички хора – спасение, водещо до творчески подем и разумна обмяна със силите на Живата Природа, защото именно *днес започва нова епоха в Духовния свят.* Великият белег на Новата епоха е Свободата. Така от 1914 г. 22 март става празник, който и до днес се чества от Бялото Братство.

---

* Датите, посочени извън скоби, са отбелязани по Юлианския календар, а датите, посочени в скоби – по Григорианския, или по т.нар. нов стил (на който се основава международният стандарт).

1914 г. бележи и възкресението на Христос в човешките души като индивидуално посвещение в тайните на Духа – тайни, откриващи се постепенно на всяка човешка душа, пробудена от Словото на Живота. На 16 (29) март, само седем дни след беседата за Празника на пролетта, е произнесена и първата официално стенографирана неделна беседа: „Ето Човекът“, която дава началото на проявата на Христовата Светлина като *вътрешна светлина* в човешкия дух.

Същата година се случва и още едно посвещение на всички ученици в Школата на Живота – трансформацията на „2-н Дънов“ в *Учителя на Бялото Братство*, което е едно екзистенциално пробуждане на всички човешки души за величието на Духа, призоваващ ги в Новата култура. И какво е познаването на *Учителя вътре в нас* – именно

познаване на скрития Зародиш на Божественото съвършенство. Чрез него се пробужда свещеното чувство за Божествения живот, вложен изначално във всеки човек.

Това посвещение предизвиква *разширение на човешкото съзнание* и създава реални условия за идването на Христос и Новата епоха в света, за идването на една култура, в която непписаните закони на човешкото сърце ще бъдат реална основа за въплъщението на всеобщото братство и обединение на човечеството, а великите идеали, вложени в човешкия ум, ще възсият с неземна светлина, за да родят на Земята Истината, Доброто и Красотата – културата на Любовта.

София, 2013 г.

Бележки от тефтерче на Димитър Голов¹

На едно събрание през октомври 1910 г., водено от г-н П. Дънов, се дадоха следните уроци.

Игването на Христа е дошло, Христос е дошъл. Той е дошъл, само че не се явява както Църквата Го очаква, а по съвсем друг начин.

Христовото игване ще датира от 1914 година. В 1914 година кармата на евреите вече се привършва и от тогава ще започне едно малко съживяване. Настоящият порядък трябва да се разсипе и силите, които действат, да се разложат. Христос трябва да се въдвори, за да дойдат добрите хора, за да се развиват.

Сега вече няма никакво отлагане. Никакъв закон не ще може да противо-

действия на идването на Христа. Христос ще дойде, за да уреди работите, и справедливостта ще стане основен камък. На всеки човек трябва да се даде правото и обществото трябва да се измени.

Понеже вие сте в единадесетия час, затова на вас се казва; на другите не бива да се говори. На Земята има всички условия за един добър живот, но по причина на нашата вина не се дават на всеки.

Господ е започнал да чисти света, но това знаят само умните хора.

Сегашните министри, владици, попове, ако крадат, не само те, но и родът им ще изчезне, помен няма да остане. Трябва да се разбере, че има ред и порядък в света.

Вие сте при вратата на една епоха, в която настава чистене. Който е прав, той ще слугува най-много. Толкова години сте чакали и сега сте

на вратата, няма причини за пъшкане. Добрите хора няма защо да плачат, а като гледате как Господ пердаши, рагвайте се, защото това е благословение. Щом се изпъдят всички лоши духове от хората, светът ще се оправи. Вие, които сте в единадесетия час, когото срещнете, трябва да отпратите, за да вървят в пътя на Истината, а за останалите, като дойдат страданията, ще ги научат.

За България можеха да дойдат много нещастия, но ги предотвратихме и занаяд, ако българите вървят добре, по-добре ще им се съдейства; но ако грешат, кармата е назряла и може да последва най-лошо за тях.

Опасността, от която трябва да се боите, е, че вие се концентрирате просто в себе си и по този начин се хипнотизирате, а това трябва да избягвате, защото с хипнотизма като средство си е служил в миналото дяволът.

Докато не си уредим сметките с Господа, винаги ще бъдем в страдания; щом ги уредим, ще ни бъде добре.

Слугуването на Бога започвайте с молитва и чистене вътре в себе си. Светът ще се пречисти, щом кармата на хората се пречисти – и тогава и самата Земя ще се пречисти.

(Тук бележките на Димитър Голов са прекъснати.)

Поздрав за Новата 1914 година към всички

*Ходете във Виделината, за да бъдете
синове на Виделината.²*

Виделината за душата е това, което е светлината за тялото: както храненето, растежът и развитието на тялото са невъзможни без светлина, така е невъзможно за душата да расте, да се развива и да даде плод без Виделина. Както светлината произтича от Слънцето, така и Виделината иде върху душата от Бога.

Светлината не е едно и също нещо със Слънцето и Виделината – с Бога. Светлината ни подсеца за Слънцето, Виделината ни упътва към Бога. Когато имаме светлина в облачно време, не можем веднага да посочим къде е

Слънцето, защото облаците го закриват, но като се възползваме от придобитите си знания и опитност, ще преценим колко е часът, кое годишно време е и следователно къде приблизително би трябвало да се намира Слънцето в дадения момент; след това ще се взрем по-внимателно в определената посока, вероятно ще зърнем по-силна светлина и ще видим, макар и в сумрак, Слънцето. По същия начин – имащи Виделината, изпращана от Бога – ние с подобни усилия, опит и знание можем и трябва да търсим Бога.

Когато детето се роди, майката и бащата му дават условия за живот и растеж на тялото. Така и когато се ражда човек, дава му се Виделина – условие за развитие и растеж на душата.

За нашия стремеж да живеем на Небето се искат условия. Такива са условията, които помагат на душата да

се изчисти и обогати духовно, защото Небето е за живот само на души, които са богати духовно, чисти, облечени в сватбени грехи. Да бъдем синове на Виделината – това значи да имаме и използваме дадените ни условия (Виделината) за наш духовен прогрес.

Светлината дава на растенията възможност да се хранят от соковете на земята – тя преработва в листата им в хранителен за тях материал, те растат и дават плод. И нашата душа е едно растение, което трябва да даде плод. Чрез сърцето ни тя пуска в материалния свят корени – това са желанията; желанията и мислите са соковете на душата, които я правят добра, дават ѝ възможност да принесе плодове на Доброто. Можем да бъдем добри чрез мисли и желания, ала те са ценни, когато се свържат и проявят в един акт; реализират ли се така, душата ни е дала плод, използвайки условията, които са почва.

И тъй, както светлината превръща соковете в растителен и плоден материал, тъй и Божествената виделина превръща мислите и желанията ни в добри дела – плодовете на душата. Това значи да сме синове на Виделината – т.е. да я използваме, да използваме дадените ни от Бога условия за живеене, да дадем душевен плод чрез Виделината.

Като синове на Виделината, имаме различни отношения към нейния източник – Бога. В различните времена Бог ни дава различни условия за развитие. И синовните ни отношения към Бога душата ни разбира различно – съобразно условията, в които Бог ни поставя да работим като най-добър възпитател, да ги използваме, за да се разбирате, да станем добри.

За да влезем в Небесното царство, трябва да бъдем спасени, ала само спасението не е достатъчно – трябва да

се възползваме от него. Спасението се състои в това, че Бог ни избавя от лошите условия, при които нашите души, ум и сърце не могат да се развиват, и ни поставя в други, при които това развитие е възможно. Когато спасяваме някого от затвора, ние го извеждаме от едни условия, пречещи на неговото развитие, парализиращи го, и го поставяме в други, благоприятни за него, но по-нататък спасеният сам трябва да се развива, да разработи, използвайки условията, знания и опитности. Иначе, макар и да има благоприятни условия, той може да не се развива, да не прогресира, въпреки факта, че е спасен. Така че ние, спасени от Исуса Христа, сме избавени от лошите, пречещи на развитието ни условия, и сме поставени в нови – Виделината и благодатта, които трябва да използваме за своето развитие и прогрес.

Спасението води към свобода – спасеният от затвора е изваден на свобода. И ние, спасени от Исуса Христа, сме свободни чрез Исуса.

Във всекиго от нас се таи скрит истински живот – душата ни, свързана с Източника на живота, Който ни я е вдъхнал. Този скрит живот, тази Божествена искра е, която постоянно негодува в нас, въздиша, недоволна е, търси нещо по-различно, по-високо.

Тоя скрит живот е стимул на прогреса, той го движи. Сега, когато е поставен в условия, пречещи на неговата проява и на естествения развой, ние не сме свободни. Обратно – свободата е, когато скритият душевен, мозъчен живот се извади от едни условия, пречещи на развоя и проявата му, в условия, благоприятни за развой и проява – значи свободата е следствие на спасението, спасеният не е свободен. Обратно – освободен ли е вътрешно човек, чувства ли, че неговата душа

е в единение с Твореца Син, с душата на всички хора по света, не чувства ли пречка за това единение, той е спасен. Грехът е пречка за спасение, следователно обхванатият от грях не е свободен – ето защо апостолът казва на римляните, че като сме спасени, ние сме свободни от греха³.

Дават ни се признаци, по които да познаваме свободни ли сме, или не – тия признаци са страданията, които показват, че животът ни трябва да излезе в други условия на съществуване. Мине ли животът в благоприятните за развоя му условия, страданията не се чувстват. Ангелите са свободни; те са в най-благоприятни за проявата на техния вътрешен живот условия. Светиите не са били обладани, не са се оплаквали и не са чувствали страданията, защото душевният им живот е бил по-пълно проявен, поставен в по-висшите условия, в Божествената атмосфера, където са били свободни.

И тъй, страдаме ли, трябва да насочим вътрешния си живот към по-висши условия. Повдигнем ли, усилим ли вътрешния си живот, поставим ли се във връзка с могъщите праведни и светли духове, ние сме свободни и няма вече да страдаме – а това значи, че ще сме синове на Виделината, че сме използвали дадените ни условия.

Който е син на Виделината, той се ползва от светлата и тъмната страна на живота; с други думи: той умее да използва за своя полза и щастие, и нещастие, и помощ, и пречки.

Възпитателят поставя на възпитаниците си не само гладък път, не само условия, но и пречки, които трябва да бъдат надвити. Улесненията подпомагат спечелването на знание, но пречките обогатяват опитността. Свободният човек не е без пречки в пътя си, но той лесно побеждава и отминава, а неспособният се спира при тях. Ето защо Бог, като отличен възпитател, дава на

децата Си пречки, които те трябва да се научат да надвигват – само тогава ще бъдат свободни и силни.

Често ние се оплакваме от страданията си, от лошите си мисли и желания. Това не е правилно, те са условията, при които душата ни узрява, или по-точно плодовете узряват. Всяко подобно условие ни е дадено от Небесния ни Баща, за да го победим, да го надвием, да го обърнем от наш господар в свой слуга и така да станем добри, мощни в Доброто, богати духовно. Иначе и не може да бъде, защото Царството Божие се взема от тия, които се насилят да го вземат⁴ – а това насилие е борба, „... борбата ни не е срещу плът и кръв, но срещу началствата, срещу управителите на тъмнината на този век, срещу лукавите духове на поднебесната“⁵.

Прочее, когато водим тази борба срещу управителите на тъмнината на този век, ние сме синове на Видели-

ната и ще имаме помощ от Небето; затова трябва да търсим тази помощ, да бъдем готови „да се облечем във всеоръжието Божие“⁶, като се препасем с Истината, облечем се с бронята на Правдата, вземем шлема на спасението и меча на Духа – Словото Божие, като се молим духом по всяко време.

И тъй, искаме ли да сме синове на Виделината, трябва да използваме всички условия, добри и лоши, в които сме в даден момент – и като ги използваме за своето развитие, ще се освободим от лошите условия, т.е. ще станем свободни. По този начин със собствен опит и придобито знание ще намерим Бога, Източника на Виделината. Така синът на Виделината става радостен, не се отчайва в душата си, придобива Божественото равновесие в себе си, а го внася и в света.

Във взаимоотношенията и дейността на хората има два вида, две категории закони. Първата категория има

механичен характер и две страни – събиране и изваждане. Втората има Божествен характер и страните ѝ са умножение и деление.

Грехът винаги се съпровожда с действия от първата категория – например Адам и Ева се събраха, събраха себе си в плода, събраха се и със змията, с което извадиха найве непослушанието и гордостта си, а Бог ги извади от Рая. Събират се жени на едно място и започват да събират греховете – клюкарстват и одумват хората, изваждат найве техните и своите недостатъци. Евангелският богаташ направил житница и събрал вътре житото си, без да го използва по Божественому, затова пък Бог извадил гушата му в същата нощ.

Елмазът е скъп, лъскав – това е върхът на светския живот, но той събира и пречупва слънчевите лъчи, без да ги умножава. Житното зърно е скромно, евтино, но то, посято в зе-

мята, се умножава. Такъв е духовният човек. Добрият и верен раб умножава талантите на господаря си⁷ – изпълнява Божествения закон. Семето, паднало в добрата почва, се е умножило на 30, 60 и 100⁸. Когато Бог сътворил човека, дал му заповед да расте и се умножава.⁹

Имате ли в себе си добри дарби и таланти, трябва да ги умножавате. Жената да вижда в мъжа си добрите черти, които да гледа да умножи, и вследствие на това мъжът ще започне да дели с нея чувства и признателност, ще дели усилията си, като ще ѝ връща със същата мярка, ще я обича, ще я цени и помага. Тъй трябва да постъпва и мъжът. Ако единият види в другия лоши качества, да не ги изважда пред хората, а да гледа да ги обърне в добри и като станат такива, да ги умножи.

Ако е казано, че Царството Божие прилича на квас и синапово зърно¹⁰, то

значи, че щом елементите на това Царство влязат в човешките души и дух, се умножават. Бог ще раздели с тях Царството Си.

Изхождайки от това гледище – че ние трябва да бъдем синове на Виделината, значи, че трябва да умножаваме, да използваме всички условия, в които сме, за наше и на близките ни добро.

Както размножението на растенията и животните е възможно само при светлината, така и умножението, т.е. действията човешки по Божествения закон, са възможни само при Виделината. От синовете на Виделината се иска да бъдат не външно лъскави, не едни безплодни и нерастящи елмази, а умножаващи се житни зърна. Безплодието е смърт – безплодната смоковница бе прокълната и отсечена¹¹, всяка пръчка на лозата, която не дава плод, т.е. не се умножава, също се отсича¹², а плодните се окастрят, за да дадат повече плод.

Прочее, да посеем семето на Любовта и Радостта, за да поникне Мирът в умовете ни; да посеем семето на дълготърпението и благостта, за да поникне плодът на милосърдието в сърцата ни; да посеем семето на Вярата и кротостта, за да поникне плодът на въздържанието в живота ни. По този начин пълният ни живот ще се прояви, сърцето ни ще се облагороди, интелигентността ни ще просветне, Любовта ни ще се развие и щастието ще се придобие. Това е възходящият път на Бога за индивида, за обществото и човечеството. Само така от трънения венец на България ще се изплете великото благо на балканските народи и славянството и само по този път ще се дойде до обединение.

6 януари 1914 г., Бургас

Писмо до Елена Иларионова¹³

София, 3.III.1914 г.

Люб. Е.Иларионова,

От 9 март напослед може да изберете която и да е дата. Имайте пълна вяра, желайте доброто и всичко се постига. Съмненията, колебанията всякога стъват човека. Бъдете едновременно и слушатели, и творители на Словото. Съвършената Божия и Господня Любов изпъжда навън всеки страх. Аз ще сторя всичко за Вас. Вървете по благословения път на Истината. Нейният живот е благ. Да не Ви дотяга, когато Господ Ви изправя. Сърцето всякога трябва да бъде пълно с благодарности. Да бъде като добър извор, откъдето да можем всякога да черпим живата вода на живота. Да бъде място, гдето Господ да обитава. Използвайте всички блага. Гледайте на живота с окоето на вя-

рата. Животът отсега иде. Истинският живот иска търпение, постоянство, прилежание, трудолюбие, благоразумие, смелост, решителност, самоотвержение, безкористие, съжаление, снизхождание, радост. Умът, сърцето и волята трябва да съставляват едно неразривно съдружие за постигане светлите мисли на живота, реализирането на Божествената воля на Земята. Все, що Господ е отредил, е добро. Това е опитността на всички добри хора в миналото и в настоящето, това ще бъде и опитността на всички ония в бъдещето.

Вървете по пътя, който съм ви посочил; следвайте великите Истини, които сте чули.

Ваш В.

Подпис (П.К.Дънов) Б.Г.Б.Н.С.И.В.¹⁴

Празникът на пролетта

Прочет на Евангелията:

Матей 28:1-20;

Марко 16:12-20;

Лука 21:19-53;

Йоан 21:1-25.

Мнозинството не схващат важността на днешния ден, но за някои ще остане паметен, защото днес включва една епоха и започва друга – нова.

Някои може да кажат: „Защо?“. Защото, ако оттук минеше знаменит композитор и гадеше един концерт, мнозинството ще е на работа. Някои от присъстващите ще се възхитят, а за ония, които разбират от музикално изкуство, ще е един знаменит ден.

Понеже поканените на царската сватба не се отзоваха на поканата,

то царят каза на слугите си да поканят където когото намерят по улиците¹⁵ (поканените сме ние) и понеже дошлите не са облечени със сватбени грехи, то Господарят на сватбата ще им ги приготви.

Най-важният фактор за една гуша е възкресението. Който опита ябълката или крушата, тогава я познава; така е и с възкресението.

Всичко, което мислим и чувстваме, не е истинският живот, защото ежедневно се мени.

В човека има три неща, които се лъжат и нас излъгват – вкусът, сърцето и интелектът: с вкуса се излъгваме да претоварваме стомаха си и си причиняваме страдание; със сърцето си обикваме близките си, някои от които ни причиняват неприятности; интелектът ни увлича в едно или друго желание и ни създава тежки главоболия и страдания. Ала стомахът, гушата и

духът са реалните, неизменните, вечните, защото стомахът приема толкова храна, колкото му е нужна, ако вкусът не го изнасили, а душата е, която ни показва кои са истинските ни приятели и ни съди, когато сме слушали сърцето, избирайки приятели, които са ни изневерили. За пояснение служи следната приказка.

Двама приятели вървели през една гора и в това време ги среща мечка. Единият прибързал да се покачи на едно дърво, а другият, понеже не успял, легнал по очи. Мечката, като дошла, подушила го и като го помислила за мъртъв, отминала. Първият, като слязъл от дървото, попитал другия: „Приятелю какво ти пошерна мечката?“, а той му отговорил: „Каза ми друг път да не тръгвам с такъв приятел, който ме оставя всред опасността“.

Такъв приятел е избран от сърцето без мнението на душата. Понеже

хората се увличат и задоволяват интелекта си без съгласието на Духа, пакостят на себе си. Вкусът е агент на стомаха, интелектът – на духа – ума, а сърцето – на гушата.

Христа трябва да познаваме със стомаха, гушата и духа. Хората гледат с външните сетива, а Христос – с вътрешните. Всяка външна форма трябва да отговаря на вътрешните ни качества.

Христос иска да възстанови в нас три неща: стомаха, който образува истинските жизнени сокове, необходими за нашия живот; гушата, която е царица на нашето тяло, като представя един малък свят; и духа, който образува благи мисли в нас.

Колкото се приближаваме към Господа, толкова повече усещаме сила, а ако се отдалечаваме, е обратното.

Когато отиваме към Господа, две неща са необходими: еднакво да понася-

ме загубите и печалбите, радостите и скърбите; да ходим с Вярa и да не роптаем, защото не знаем след тази загуба каква печалба ни чака, нито каква радост – след тая скръб.

В днешно време гъщерята учи майката и синът – бащата, а как може някой да учи друг, когато първо себе си не е научил?

Христос ни показва, че с радост трябва да понасяме всичко, каквото ни се случи в живота, защото онова, каквото се случва с нас, се случва за добро. Който каже, че не може да търпи положението си, лъже се; искайте и ще можете!

В живота си нито да лъжем, нито да допускамe да ни излъжат – и тогава Господ ще ни гадe Виделина.

Тоя ден е велик духовен ден. Горe става официално присъствие на тържеството и всички приятели от Там ви поздравяват. Ако някой не вярва в

това, скоро ще е денят, в който всеки лично ще го провери и ще се убеди в истинността на думите ми.

Който има болна гуша, от всичко се страхува и във всичко вижда опасност.

Христос дойде да ни избави от злото.

Хората на Земята са вечно недоволни и на Небето, когато говорят за човека, казват: „Недоволните на Земята“. Господ всякога желае от недоволните да направи доволни.

Един богат човек сънувал, че друг богат човек е решил да раздаде богатството си, за да се освободи от него и се посвети на Бога. Натоварил го на камели и раздавал от село на село, а бедните, кой с паничка, кой с тенджерка, вземат и си отиват. Въпросният богаташ си казал: „Чакай да си взема и аз, та колкото съм богат, да стана още по-богат“, но когато

пускал, отговорили му, че ще му дадат, ако легне по очи, за да сложат един сандък отгоре му, и ще сипват, докато той каже: „Стига!“. Започнали: слагали, слагали, той все мълчал и когато казал: „Стига!“, опитал да стане, но не могъл да мръдне от тежестта.

Животът ни се състои не в имането ни, а в общението с Бога. Сегашното ни положение носи зародиша за бъдещето. Божествените работи в нас са микроскопични и се умножават, както житното зърно, посято, в няколко години неимоверно бързо се умножава. Една Божествена мисъл в нас, посята, след време ще ни принесе най-голямото щастие. Христос ще дойде, но как ще ни завари? Пролетта и лятото ще дойдат, но как ще заварят земеделеца? Ако навреме е посял нивите си, ще използва тази благотворна пролет, ще пожъне през лятото и ще напълни хамбарите; ако е пропуснал да посее,

пролетта минава, лятото отива, а той е изгубил един момент, който ще го остави с празни ръце.

Днес започва нова епоха в Духовния свят и как ще се запишат имената ви в новата Книга на живота?

Когато страдаме, ще дойдат да ни помагат. Горко на онзи, който няма кой да му помогне в страданието.

До вчера бе казано: „Идете и проповядвайте да се покаят“, ала отсега верующите с вяра ще се спасяват и Господ ще им помага. Най-мъчното нещо е сам да се спасяваш. Ако се намериш сред морето след някое корабкрушение, възможно ли е сам да се спасиш? И сега Христос един по един ни спасява със Своя кораб и когато ни избави, ще ни научи на Правда и как да се обичаме. За да се научим на това, трябва да повдигнем духа си, да обновим ума си и да възкресим тялото си – тогава ще станем собственици,

но дотогава не можем да бъдем небесни граждани.

Ние всеки ден бием тялото си с нашите желания и страдания.

Външното ни тяло е скеле, под което се гради истинското ни тяло, с което ще се явяваме и ставаме невидими.

Господ ще ни се яви, ако имаме чисти желания и мисли – в Христа не може мъж без жена, нито жена без мъж; ако единият пада, влече и другия и ако единият се издига, тегли и другия.

Христос е Учител, Който ще ни покаже грешките ни в живота така, както учителят показва грешките на ученика в тетрадката му, при класното му упражнение, и му поставя оценка. Всички трябва да се стараете, когато дойде Христос, по-малко грешки да намери в тетрадките ви и да ви постави добра оценка.

Както точките и запетаите са от голяма важност в тетрадките на учениците, така са важни те и във вашия живот: тук-там Господ ни спира по запетаите на нашия живот, а на точките повече, за да се взрем в писаното дотам, да си поотпочинем и продължим; и когато завършим темата на нашия живот, да има един смисъл всичко вписано и написано.

Велик човек е оня, който обича, а обича оня, който слугува, не комуто слугуват. Слуга е най-неблагодарна длъжност, а Господ я дава като най-почетна. Господ ще постави на практика Новото учение на слугуване.

Трябва да станете семе.

Да не ви е страх! Да се не боите от дявола, а да го изхвърлите от себе си! Когато мислиш за злото, култивираш го. Жената и мъжът не са лоши, но дяволът ги прави да са лоши, затова всяка сутрин жената да вижда,

че мъжът ѝ е станал малко по-добър от вчера, а мъжът да вижда същото в жената. И така, с пеене, те ще изпъдят всичко лошо от себе си.

Мъжът е Господ вкъщи.

Камъкът на пътя не е поставен, за да се спъваме, а да внимаваме да не се спънем. Ние сме виновни за всичките си страдания.

Благороден човек е онзи, който не се гневи. Да не се осъждаме един друг, защото всяко осъждане е гаден протест и ще ни призовават като свидетели, а да се свидетелства пред един Божествен съд колко е приятно? То е все едно да обвиняваме и да искаме наказанието на брата си.

Да се повдигаме и да си представяме днешната Божествена картина на празненството в Небето. От Горе ще слязат духове, да ни направят доволни от онова, което имаме, а с тях иде Христос. Това ще стане или с едно

благословение, като само ще ремонтират сегашното положение, или, ако то се окаже непоправимо, ще дойде с катастрофа, ще събори всичко издъно (като сгради с прогнили основи) и ще започне наново Своето дело. Да се не страхуваме от това!

Христос е винаги над нас и между нас. Да си идем с Христа в душите, да отворим душите и сърцата си и Той ще влезе да ни благослови.

Амин.

Беседа от Учителя, по записки на Иван Гарвалов, 9 (22) март 1914 г.

Спомени на Елена Иларионова за събора в Търново, 1914 г.

Когато отивахме да приготвим вилата на брат Ан. Бойнов¹⁶ за събора, Учителя ни каза: „Вижте колко е чисто небето. Астралният свят е вече очистен от лошите духове, те ще минат през Земята, за да слязат долу, и ще направят такива пакости, че косите на децата ще побелеят. Ще преминете през големи страдания, но всеки ден ще ви дават по една торбичка, да не ви е много тежко. Царството Божие насила се взема и който прави усилие, ще влезе вътре“.

Обърна се към мен и каза: „Елена, казвай на хората, че има един много по-красив живот от моя, който сега живеят. Той ще дойде на Земята по един естествен път. Ще се преродят 7000 напреднали духове и те ще оправят света“.

От Протоколите на годишната среща на Веригата, Велико Търново, 1914 г.

10 август, неделя

След като се наредихме, четохме “Добрата молитва” и изняхме “Малкото словословие”, “Благословен Бог наш”, Учителя¹⁷ обяви:

Аз ви приветствам като добре дошли от името на всички наши приятели! Приветствам ви от Името на Господа Нашего Исуса Христа. Това е първо по рода си събрание в Новата епоха. Вие сте в Новия Завет, в Новата епоха. Това събрание, което устройвам, е първо по рода си, защото е само в България. Христос иска от вас да имате една положителна Вяра – Вяра, която да внесе във вас всяка радост и веселие; Вяра, която да ви

вѣоръжи, за да понесете страданията, които настъпват за този свят. И понеже ще трябва да помагате, то, като пожарникарите, не може да се не изгорите и вие. Като помагаме на другите, ще пострадаме заедно с тях, но страданията – това са Божествените благословения, които Господ ни изпраща. И тия страдания, които Той ни изпраща, са както тези на Христос, Който страдаше в Себе Си – защото Той не страдаше от камшиците, които Му удряха, а изпитваше вътрешни страдания. И ние ще пострадаме по този начин, вътрешно – ще имаме духовни вътрешни страдания, които, като понесем, ще се и повдигнем.

Аз искам на първо място да имате вътрешно спокойствие, защото ние в днешно време сме свидетели на велико събитие, което е настъпило на Земята и което от хиляди години се е очаквало. В древността за него са

говорили мъдри човечи, пророците; за него говорят и днешните гагатели, очаквали сте го и вие. Всички са говорили за идването на Христа и аз няма да ви го описвам, защото вие сами ще го видите. И казвам ви, защото ме питате: обърнете се към хоризонта, откъдето изгрява Слънцето, обърнете се в себе си към източната посока. Страх не бива да имате – страхът ще обърне вниманието ви в противоположно направление, а Христос, към Когото се обръщате, носи със Себе Си Божествената Правда, Божествената Любов, Мъдрост, Истина, с които ще озари света и ще сложи ред и порядък. Едни ще помилва, а други ще накаже; едни ще прекара през огън седем пъти, а други ще повдигне...

Ала от всеки един Христос иска отговор: *да* или *не*. Въпросът е твърде категоричен. Досега християнството е било неуспешно по единствената

причина, че сме проповядвали на хора, които спят, а за да може да се разбере Истината, човек трябва да е събуден; и които се събудят, за тях е възкресението...

В тази епоха, която настава, Христос ще ви даде място, за да Му служите, и вие ще бъдете доволни от тази работа, която ще ви даде.

Ще видите на Земята да мрат хора с хиляди от глад, болест, от вътрешни революции. След всичко това Христос ще ви даде именно служенето, за което ви говорих. И понеже страданията на света са грехове, а греховете на света са наши грехове, то ние трябва да помогнем. Доколкото е възможно, ние трябва да облекчим техните страдания...

Нашата Земя е Тринадесетата сфера, а тя е равна на ада. Тази Европейска война¹⁸ сега става в ада и Христос е, Който участва в това сражение. Но

като казвам *аг*, то не е едно лошо място – това е място на изправление; след хиляди години, когато хората се изчистят там, Господ отново ще ги изведе на лицето на Земята. Ние всички сега сме в ада – ни повече, ни по-малко. Войната, която става днес, става между светлата и тъмната страна на Астралния свят. В тъмната страна става това сражение и когато вие пристъпите към границата, ще видите Христа.

И оная Книга, за която е казано в Откровението – Затворената книга¹⁹, нея именно Христос ще отвори пред вас. На някои Той ще прочете първите страници, на други – повече, но във всеки случай не повече от двадесет и една. Така на този, който е на 7 години, ще прочете седем страници, а на онзи, който е 21-годишен – двадесет и една страници. В тази книга ще намерите всички правила за Новия

живот, сега вие знаете само подготовителните.

Но вие не можете да познаете правилата Господни, Христови, докато не познаете какво нещо е Божествената Любов. Любовта – това е първият Божествен творчески принцип в света. Всички истини ни се откриват посредством Любовта. Тя е, която е създала нашия дух, тя е, която е сътворила света. Затова търсим Христос – защото само Той може да оплоди нашата душа, да оплоди и всичките зародиши, които от хиляди години чакат този благоприятен случай.

Христос сега слиза от Божествения свят към нас. Събитията, които има да преживеем, са много интересни.

Не си правете илюзии отсега нататък да бъдете щастливи на Земята, т.е. да бъдете материално щастливи, защото всички ще бъдете горчиво излъгани. Материално щастие на Земята

не очаквайте. Христос, Който вече ликвидира сметките, може да ви повика и да ви каже: „Това не е ваше – дайте го!“.

И виждаме, нали: Христос, като дойде, каза да се даде на българите отреденото им отпреди толкова и толкова години, но светът не им го даде – Европа отказа да приложи този закон и поиска да действа по стария. Ала започва се от държавите, та ще се стигне до отделния човек – кой каквото има да дава, ще го даде.

Най-първо трябва да посадиш нещо в земята, за да имаш плод. А пък Вярата, тя е сеене. Ако не сееш, ще си гладен. Всички казвате: „Господи, благослови ни!“; „Е, хубаво, пусни нещо в земята и аз ще благословя“ – казва Господ. Искате да видите и Христа, но мнозина от вас са Го виждали, и то много пъти, само че почти винаги са казвали: „Може да не е Той, може да е друг“.

11 август, понеделник

В 3,30 ч., насядали по местата си в Салона, Учителя ни продиктува следната „Лозинка“²⁰:

Първо: За прославлението и осветяването Името на Господа Бога Нашего на Земята между човеците и верующите, и избраните от Веригата на Господа на Словото – Спасител, Покровител, Който въздига и възкресява мъртвите и туря всичко в ред и порядък навсякъде; и да се благослови Името на Господа Исуса Христа, изявеното Слово Божие, и с Него всички, които Го любят.

Второ: За идването на Царството Божие на Земята между човеците и в сърцата на верующите, и в душите на избраните; и да се тури в действие всяка правда, всяка доброта, всяка любов, всяка мъдрост и всяка истина; и да се възцари Господ Бог Наш, и да

се изпълнят гумите на Господа: „Отец е благоволил да ви даде Царство“; и да се всели Духът на Господа Исуса Христа между нас, и да се изпълни предвечното намерение на Отца Нашего на Светлините и на Светлите духове, Комуто да бъде слава и чест, и поклон сега и всякога, и през всичките векове.

Трето: За изпълнението на Волята на Господа Бога Нашего на Земята, както е Горе на Небето, между светлите ангелски ликове; и да се въдвори законът на Истината, Любовта и Правдата, за да бъдем всички в едно тяло и в един дух; и да се въдвори ред и съзвучие, и хваление, да ни се даде знание да Го славим и да се радваме всички на Господа и Неговите дела; и да се всели Той в нашия живот и в делото на ръцете ни. Да даде живот и здраве, и дългоденствие на всички, които Нему уповават, и да ги избави от всички напасти на злото и лукавия,

да внесе мир в душите им, да им даде изобилие на Своите благости; да спомни Господ Бог наш Своите обещания, да се смили над всички страдающа, да благослови всички верующа, да укрепи Своите избрани, да им даде сила, знание, мъдрост и любов, да побеждават заради Него и Неговото Свято Име. Да ни даде победа над всичките ни врагове, да победим докрай и да послужим на Господа с радост и веселие през всичките дни на нашия живот. Да ни озари с виделината на Своето лице, да ни направи силни и крепки да творим доброта Му воля, умни и незлобливи, да ходим пред Него с пълнота. Да изцели всичките наши страдающа братя и сестри, да благослови домовете им и децата им с тях наедно, да благослови всичките им добри начинания на душата и духа. И така да се въздигне Господ Бог наш в нас, както е Горе в Небето.

Амин.

Тези са основните точки, върху които можем да градим. Всеки ден, в час, в който вие ще си изберете, за предпочитане сутрин, ще четете тази Лозинка – било само първата част, било втората, било само третата, било и трите заедно. Ако четете цялата Лозинка, първата ѝ част ще четете сутрин, втората – на обяд, а третата – вечер. А когато четете по една част на ден, в първия ден ще вземете първата част, във втория – втората, в третия – третата и т.н. Задължително е обаче Лозинката да се чете всеки ден, а всеки може да усвои един от избраните начини.

Всеки ще се моли според диктовката на духа си и Господ ще ви покаже и упъти как да се молите. В Духовния свят вие не се намирате в еднаква зона, нито всички сте на едно и също място, така че според изрева на вашето слънце ще се молите. Повеление-

то на Духа е чрез тази Лозинка всеки ден да се ограждате и затова ежедневно трябва непременно да я четете по един от казаните начини – само тогава за вас е изключена опасността.

Необходимо ни е да изговаряме Името на Исуса Христа, за нас и за другите, защото това Име предизвиква онези принципи във Вселената, които творят, които са Божествени и носят милост и благодат.

Затова вие трябва да произнасяте Името на Господа Исуса Христа, защото То е, Което съдържа равновесие в природните закони; това – едно, и друго: с произнасянето му съзнателно и с благоговение повикваме деветте ангелски чина, да работят всичките заедно.

Тази е мисията на Христа – да преобрази света, и Той вече е започнал.

13 август, сряда

В 4 ч. сутринта първата група започна бдението, което продължи до 9 ч. А в 10 ч. се събрахме всички в преподавателния салон и Учителя прочете Псалом 133, като каза:

Забележете този псалом. На тринадесето число всеки месец си го четете, за да можете да смекчавате това число. Ще го четете сутрин, след молитва. Непременно четете този псалом и в онзи ден, чиято дата е равна на 13 минус числото на групата от девет души, към която спадаш при бдението на 13 август 1914 год. Винаги и където и да е, посрещнеш ли числото 13 в живота, чети този псалом. Това число – 13, е предизвикано от несъгласия на братя; а когато те са в единодушие, то няма никаква опасност.

Псалом 133

Ето колко е добро и колко е угодно
да живеят братя в единомислие!
Като многоценното онова миро
на главата,
което слизаше на брадата,
брадата Ааронова,
което слизаше на полите
на одеждите му;
като Ермонската роса,
която слиза на Сионските планини²¹;
защото там е определил Господ
благословение и живот до века.

Сега – как да намерим Христа, какво нещо е Христос? Христос, в един обширен смисъл, е онзи принцип в света, който отхранва нещата, който развива техния живот, развива тяхната интелигентност, пази равновесието. И когато ние направим престъпление, нарушаваме Божественото равновесие,

защото се връщаме в посока, обратна на тази, от която идем. Как да намерим Христа? А този тих шепот, който често имате, какво е? Това е Христос. Той често ви шепне, но вие Го не слушате.

Син Человечески сега иде да чисти и щом започне да чисти, човешкият живот с неговите планове, сгоди и несгоди ще пострада. Ето защо Христос именно сега, след две хиляди години, възкръсва отново, и то възкръсва в много и много милиони.

Да, нашите тела при дохождането на Христа ще се трансформират както става с пеперудата.

Сега аз искам Христос да ви ръководи, да Му бъдете искрени работници. Помнете, че сега вече не е 11-ият час, а е последната минута, която удря, и когато въобще не се надявате, Христос ще влезе при вас.

На 17 август, след последната беседа, Учителя прогласява, че “срещата на Веригата тази година се преустановява, а не се приключва”.

18 август, понеделник

В 8.20 ч. сутринта по разпоредбата на г-н Дънов Пеню Киров²² повика в преподавателния салон някои от онези членове на Веригата, които още не бяха отпътували и които случайно бяха дошли. Такива се събраха 14 души. На тия 14 души се дадоха от г-н Дънов по девет житни зърна, след което им се каза:

Тези зърна ще ги пазите. Те ще бъдат за духовното и материалното развитие на българския народ. Ако не грешите, в тия зърна е складирана известна сила и енергия, която може да влезе във вас. Ще ги пазите добре: гледайте да не пропаднат някъде, да не ги изядат мишки или друго!

Тук г-н Дънов веднага мина към разясняване на Пентаграма и между другото каза:

Забележете Пентаграма. Има ключове и змийски сплит – там са лошите духове, агът. Когато известни

сили искат да ви повлияят, гледат да разрушат ключовете, съобщенията, които имате, също както ако се прекъсне коренът на дървото, няма съобщение за храна. Така са нашите мисли и желания. Имате още и десет други емблеми: чаша, книга, светилник и пр. И три букви, обърнати с ъглите нагоре – нещо, което е признак, че действително сме в Тринадесетата сфера, а то значи, че сме в ада. Появяването на тази емблема – Пентаграма, ни показва, че времената са дошли и най-първо Този (сочи образа на Христа), Когото зидарите отхвърлиха, застава на ъгъла.

Тази емблема се състои от вибрации, които, ако не се възпроизведат във вашия ум, сърце и гуша, няма да имате желания ефект; а ако вибрациите се възприемат както следва, тогава Словото е мощно и силно и ще дойдете в съприкосновение с всичките

Висши същества, за да може да работите във външния свят. Особено буквата Ж в Пентаграма – с живота си трябва да я качите горе, защото този Пентаграм в бъдеще трябва да се измени, понеже както е сега, показва, че настоящото положение на Църквата трябва да се измени – в смисъл тази буква Ж да излезе горе. Как? Като положите тази корона върху Христа. И когато Христос дойде във вас, ще станете силни чрез знание, светлина и възможности да възприемате, за да ви дойдат по-висши знания за Божествения свят – и ще се разкрие пред вас нов свят.

Ако вие не усвоите тази материя, която ви се даде тази година, всичко друго, което ви се каже, ще бъде *terra incognita*²³. Трябва да знаете, че имате първата стъпка, защото тази година е първата година от настъпващата Нова епоха от развитието на

човечеството. И ако вие съумеете да се приспособите към знанието, което Небето ви дава, ще се ползвате. Вътрешно е нужно да се обедините с Христа, а начинът е ваша работа да намерите. Опитът всекиму ще покаже начина. И този опит, понеже ще е важен и съществен, всеки може, ако иска, да ми го съобщава. Работете повече със себе си, нежели²⁴ със света. А светът ще бъде зает със себе си и няма да ви закача...

Казвам ви: сега, в Новата епоха, не правете старите грешки, защото, щом направите старите грешки, непременно ще се намерите в числото 13. Истина, сега сте в числото 14, но щом съгрешите, ще слезете в числото 13 и ще изпитате страданията, които изпитват всичките хора, които страдат по Земята. Именно сега от чисто физическо гледище живеем в едно от

най-неблагоприятните времена. Всичките идили рухват...

Да. Тази година ще бъдете зрители на велики работи.

Това, за което копнеете, иде!²⁵

Това, което храните в душите си,
е реалността на утрешния ден!

Елате в страната на вечната про-
лет!

Елате в страната на вечното по-
гмладяване!

Елате в страната на Радостта!

Елате в страната на Любовта!

Тя е тъй близо до вас!

Там няма болести и смърт.

Елате и приемоте съкровищата,
които ви се падат.

Елате в страната, където ще на-
мерите тия, които ви познават и
които вие познавате.

Пробуждане

Преди 2000 години Христос се засели в сърцата на хората и сега расте в тях. И ще дойде време, когато Той ще се прояви чрез хората, и тогава ще дойде Царството Божие на Земята. Вече 2000 години вие все растете.

Новата епоха ще бъде епоха на обнова, обновата сега започва. Новото ще дойде като зазоряване. И хората да не се заблуждават, че ще дойде от тези закони, които коват днес. Истинските закони са писани в човешките сърца. И тъй, както е писано от Бога в човешките сърца, така ще се прояви човек, а не чрез външни закони. Новото ще дойде от чистосърдечните, в чиито сърца са писани законите на Бога.

Днес са точно определени душите, които ще се събудят и които ще вля-

зат в Новата епоха, и именно те ще трябва да се намерят. Те лесно се познават и тук, на Земята, нашата работа за Бога е много лесна. Например срещаш някой човек, който е готов – можеш да го подбудиш само с няколко думи; ти посади Божествената семка в него и не се тревожи какво ще стане по-нататък с нея, понеже щом си посял нещо в една душа, то вече Възвишените същества от Невидимия свят имат възможност да работят върху душата и да възрастват посятото.

Астралният свят е вече изчистен от низшите духове – вързани са те и затова са безсилни. Ето защо не изпитвайте страх.

Божията мисъл се проявява във всяко ново движение, във всяко ново начинание в света. Например от 1914 година насам, а и от по-рано, нався-

къде в света се случват ред явления, ред събития, които сегашните учени не могат да обяснят. Тия явления са забелязвани и друг път, но сега стават по-често. Те имат за цел да събудят съвременното човечество, да раздвижат мисълта на хората. Защо е необходимо събуждането им – понеже е дошло време за вътрешна, духовна работа.

Молитвата

Човек трябва да се моли, да работи върху себе си, за да се подготви за Новото, което днес идва в света.

Колко време трябва да се молиш? Непрестанно. Молитвата не подразбира, че трябва да се спреш и по цял ден да се молиш – ти можеш да се движиш и пак да се молиш, работата не изключва молитвата. Постоянно можеш да се молиш.

Направете следния опит: вдълбочете се в себе си и кажете: „Господи, готов съм още сега да изпълня Твоята Воля, която движи всичко живо в света“ или кажете: „Ако съм намерил благодат пред Тебе, нека да почувствам Радостта Ти в името на Твоята Любов, Мъдрост и Истина“. Знаете ли какво ще почувствате – такъв трепет, какъвто никога не сте чувствали; ще се почувствате възродени.

В един момент човек може да преобрази лицето си. Обърни се към Господа и кажи: „Господи, тури ме в огъня на Твоята Любов“ или кажи: „Господи, какво искаш да направя за възтържествоване на Царството Ти на Земята и за осветяване на Името Ти между човеците?“.

Давид казва: „Господи, не отнемай Светия Си Дух от мене“. Какво ще спечели човек, ако изгуби Божествения

Дух? Какво ще спечели човек, ако изгуби Божественото благословение? Сега ние сме призвани да участваме в една епоха, когато всичко старо се руши и се създава новото, когато навсякъде срещате недоразумения, страдания, обезсърчавания, обезверявания – никъде никаква светлина. Какво по-велико благо за човека от това – в този мрак и безнадеждност да види отворена цялата Вселена пред себе си, да види благословието, което Бог изпраща към хората? Днес всички хора са призвани да се родят отново. Казано е: „Ако не се родите отново от вода и Дух, не можете да влезете в Царството Божие“. Никой не може да влезе в Царството Божие, ако не мине през вратата на Любовта.

Изпитът

Съвременните хора се намират в края на една епоха и трябва да гържат изпит за завършване на образованието си. Дните на този изпит са преброени, още малко време остава, докато дойде изпитната комисия. Едни ще гържат изпит за прогимназия, други – за гимназия, трети – за университет. Няма човек в света, който да не мине през ръцете на изпитната комисия. Тя е строга и крайно взискателна, много ученици ще бъдат скъсани на изпита си. Като се явите на изпита, вие трябва да имате вяра в професора си. Няма да ви скъсат несправедливо, те са добри, любящи и справедливи. Щом издържите изпита си, веднага ще ви дадат диплом.

Всички знаете какви дипломи се дават на Земята, но какви се дават в

Духовния свят – не знаете. Там се дава новото тяло на човека, изтъкано от фина, съвършена материя, с добре развити органи и сетива. Това значи, че той ще може да се радва на ума и сърцето си с нови разбирания, с нови мисли и чувства. Който не издържи изпита си, не може да получи ново тяло. Ние живеем в един непостоянен, изключителен век. Изключителни явления, изключителни събития идват. Това не трябва да ви плаши, но будни трябва да бъдете.

Кои ще влязат в бъдещия живот? Тези, които служат на Любовта, които служат на Мъдростта, които служат на Истината; още тия, които служат на живота, които служат на знанието, които служат на свободата; които служат на движението, които служат на учението, които служат на работата – бъдещето е тяхно.

Новото учение иде в света, за да внесе идеята за братство и сестринство между хората, да ги застава да работят един за друг. Където съществува братство и сестринство, там царува Любовта. Ще дойде ден, когато тази идея ще се реализира. Всички, които сте тук, както и ония, които са пръснати по целия свят, ще бъдат свидетели на този ден, както днес сте свидетели на изгряващото Слънце. Светът е създаден за добрите хора, които са дошли на Земята, за да проявят Любовта си към Бога и да станат Чада Божии.

Божественият огън

Огънят, който започва вече да действа на Земята, ще възпламени материята, ще я пречисти и трансформира, за да стане тя годна да отговаря на по-интензивните треп-

тения на Новия живот. Само след като мине през този огън, а това ще трае векове, Земята ще навлезе в една нова епоха. Кое то е вярно за Земята и човечеството като колективно цяло, е вярно и за отделния човек – не може Новият живот да дойде в него, докато в душата му не се запали свещеният огън.

Всички хора без изключение – и по плът, и по дух, ще минат през този огън, за да се пречистят. Всички неблагоприятни метали ще се разтопят, всички отровни утайки и наслояванията, които те са оставили в кръвта на човека, ще се преработят и човек ще се повдигне на по-високо от това стъпало, на което днес се намира. За това време говори и апостол Павел, като казва: „Всички ние няма да умрем, но ще се изменим, ще се преобразим“. Само по този начин човек може да влезе в Новия живот. Той ще бъде вече чист

и свят. Това състояние наричат Новораждане. Ето защо всички хора трябва да бъдат готови за Божествения огън. Няма да мине дълго време и този огън ще дойде. Той ще трансформира света и ще донесе нов морал. Всички стари форми, всички отживели, изтъркани неща, трябва да отстъпят на новите и красиви форми.

Зазоряване

Станете сега – иде това Слънце. Зазоряване е това. Не трябва само да се афектирате, но да знаете, че всичко хубаво, красиво, което е посято във вас, ще израсне, вложите обаче повече вяра! Всеки от нас, когато дойде този пръв лъч, трябва да стане и да благодари на Бога. Тези лъчи идват вече в света, те са проникнали и във вашите души. Имайте Вяра в Божественото, което е вложено във вас. Всички сте

важни елементи, без които не може, и тези Божествени лъчи идват във вас, за да ви събудят. И нека сега вашият хоризонт бъде широк! Вие ще видите, че вашият живот започва от сега нататък.

Земята, като направи много милиони обръщания, минава през едно изключение. Днес става това изключение. В човешкия мозък се образуват нови органи за бъдещото човечество. Докато те не се създадат, много неща ще останат необяснени. Когато великият художник започне да рисува своята картина, хубавото, красивото може ли изведнъж да изтъкне – не; в първия ден той само ще нахвърли боите с четката си. И да не харесваме картината му, той само се усмихва. На втория ден гледаш – картината има същото положение; той ще ти каже: „Не бързай да се произнасяш. Като свърши картината, тогава ще си кажеш думата“. И вие сега бързате

да се произнесете за живота, ала той още не е завършен.

Сега настъпва особен период в света, период на промени, които ще го организират. Сега се създава нов тип човек, нова раса.

Бог предоставя на хората да уреждат малките работи, а големите урежда сам Той. Днешната епоха е епоха на раждане на новата раса.

Всяка нова епоха започва с нов ритъм. Сега иде нов ритъм в живота, Божественото си пробива път навсякъде. Вълната, която иде сега, ще повдигне на по-висока степен не само нас, но и всички минерали, растения, животни. Онези, които не погеме, ще останат за в бъдеще. Помнете: втора такава вълна няма да дойде, защото в Природата няма повторение на нещата. Ако оставите за в бъдеще, тогава условията ще бъдат по-тежки.

Човек има нисша и висша природа. Когато нисшето започне да служи на висшето, тогава светът ще се подобри. Любовта разваля брачния съюз между Доброто и злото. Трябва да се развали този съюз! Любовта разрушава този договор.

Иде ново знание, Нова култура в света – аз я наричам Култура на Божествената Любов, Мъдрост и Истина. Тя ще научи хората как да живеят.

Старият живот е плач, а новият – веселие. Старият живот са корените, а новият – клоните. Сега сме в края на безлюбието и в началото на Любовта.

За българите

Аз нося добро на българите. Ако не се бях застъпил пред Великия, Разумния Свят, те щяха съвсем да загазят. Сега Невидимият Свят иска да ги избави. Сегашната епоха е от голяма важност за България. Ако сега България не приеме идеите, които проповядвам, ако изтърве благоприятните условия, които са ѝ дадени, тогава ще я оставят и тя ще има същите условия за повдигане в най-добрия случай след 2000 години най-малко или при най-лошите условия – след 15 хиляди години.

В скоро време в свещения огън на Любовта ще влязат 4444 души българи. Знаете ли на какво ще прилича България, когато те влязат? След това ще се отвори една врата и ще влязат другите, след тях и още други. Бълга-

рите, които влизат през тази врата, ще добият нещо особено. Който ги види, ще каже: „Това са българите“.

Желя в българите да се роди Новият Човек.

На работа!

Пробудената душа казва: – Мина дългата нощ! Вдигнат е воалът от моите очи и аз разбирам вече: Всичко е Красота, всичко е Радост, всичко е Чистота, всичко е Любов. Аз обичам всички, понеже Красотата, Радостта, Чистотата и Любовта са в тях. Ще отида при обезверените, за да им дам от Светлината, в която живея. Ще отида при плачещите, за да им дам моята Радост. Ще отида при отчаяните, за да ги утеша. Ще отида при обременените, за да им дам от моята Любов. Ще отида при всички, за да им дам моя мир. И в това е моята Радост, защото всички те са в мен и аз – в тях. Аз отивам да служа.

Обяснителни бележки

¹ **Голов, Димитър** (1863-1917) – един от първите ученици на Учителя Петър Дънов и автор на протоколи от годишните срещи на Веригата. Роден в Котел, завършва католическо богословие в Рим, работи като мисионер в Африка, учител в Солун и издател в София. Стопанин на литературното списание *Летописи*, в което публикуват Иван Вазов, Константин Величков, Михалаки Георгиев, Антон Страшимиров, Цанко Церковски, Марко Балабанов и др. Ръководи издаването на *Завета на цветните лъчи на Светлината* през 1912 г. През 1905 г. Учителя живее в софийския му дом.

² Йоан, 12:35.

³ Послание към Римляните, гл. 6.

⁴ Матей, 11:12.

⁵ Послание към Ефесяните, 6:12.

⁶ Послание към Ефесяните, 6:11.

⁷ Матей, 25:14-30.

⁸ Марко, 4:20.

⁹ Битие, 1:28.

¹⁰ Матей, 13:31-33.

¹¹ Марко, 11:14.

¹² Йоан, 15:2.

¹³ **Иларионова, Елена** (1878-1956) – една от първите ученички на Учителя Петър Дънов, дългогодишна ръководителка на Великотърновското братство, съпруга на Константин Иларионов. Родена в Плоещ, Румъния, а завършва земния си път във В. Търново. Първоначално работи като учителка, покъсно основава частно училище в дома си. Остава богата кореспонденция с Учителя (вж. Петър Дънов, *Писма до първите ученици*, ИК Астрала, София, 1999).

¹⁴ **Б. Г. Б. С. И. В.** – понякога в кореспонденцията на Учителя присъстват подобни абривиатури, но тяхно-

то значение (с някои изключения) е неизвестно днес и навярно е част от съкровена връзка Учител-ученик.

¹⁵ Матей, 22:9.

¹⁶ **Бойнов, Анастас** (1848-1936) – един от първите ученици на Учителя Петър Дънов. Роден и завършил земния си път във Велико Търново. Адвокат, първоначално председател на Спиритическия клуб в града. В неговата вила се провеждат годишните срещи на Веригата в периода 1910-1915 г.

¹⁷ *Учителя* – на това място за първи път Петър Дънов се нарича *Учителя*.

¹⁸ **Европейската война** – има се предвид Първата световна война (1914-1918).

¹⁹ Откровение, 5:1.

²⁰ **Лозинка** *остар.* (нем.-рум. lozinca) – **1.** Тайна условна дума или съчетание от букви; парола. **2.** Лозунг.

²¹ В Библията от 1885 г. е използван русизмът *гори*, което в буквален

превод на български език означава *планини*.

²² **Киров, Пеню** (1868-1918) – един от първите ученици на Учителя Петър Дънов. Роден в Карнобат, завършва земния си път в Бургас. Работил е като учител и комисионер. Дългогодишен ръководител на Бургаското братство. Оставя богата кореспонденция с Учителя (вж. Петър Дънов, *Писма до първите ученици*, ИК Астрала, София, 1999 и Петър Дънов, Пеню Киров, *Епистоларни диалози*, част 1, (1898-1900), *Захарий Стоянов* и *Бяло Братство*, София, 2010).

²³ **Terra incognita** (лат.) – Непозната земя; *прен.* Нещо неопознато, непроучено, пълно неведение.

²⁴ **Нежелу остар.** – Отколкото.

²⁵ Използвани са цитати от книгите: „Свещени думи на Учителя“, „Акордиране на човешката душа“ т.3, „Пътят на ученика“, „Изворът на До-

брото“, „Възможности за щастие“,
„Божият глас“, „Езикът на Любовта“,
„Козативни сили“.

Съдържание

Въведение.....	5
Бележки от тефтерче на Димитър Голов.....	10
Поздрав за Новата 1914 година.....	14
Писмо до Елена Иларионова.....	28
Празникът на пролетта.....	30
Спомени на Елена Иларионова за събора в Търново, 1914 г.....	42
От Протоколите на годишната среща на Веригата.....	43
Пробуждане.....	65
За българите.....	78
На работа!.....	80
Обяснителни бележки.....	81

Петър Дънов
Учителя

1914

Възвестяване на Новата епоха

съставител: Г. Герасимова
редактор: С. Рускова
предпечат: И. Джеджев
художник: Д. Тодорова

Издателство „Бяло Братство“
София, ул. „Ген. Щерю Атанасов“ 6
Тел: (02) 418 01 10; 0897 847 641

sales@bialobratstvo.info
www.bialobratstvo.info
www.beinsadouno.org

Отпечатано в Университетска печатница